

31998L0084

L 320/54

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

28.11.1998

**DYREKTYWA 98/84/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 20 listopada 1998 r.
w sprawie prawnej ochrony usług opartych lub polegających na warunkowym dostępie**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 57 ust. 2, art. 66 oraz art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ustanowione w Traktacie cele Wspólnoty obejmują m.in. stworzenie coraz ściślejszego związku między narodami Europy i zapewnienie postępu gospodarczego i społecznego poprzez eliminowanie dzielących je barier.
- (2) Transgraniczne świadczenie usług transmisyjnych i usług społeczeństwa informacyjnego może przyczynić się z punktu widzenia jednostki do pełnej skuteczności wolności słowa jako prawa podstawowego, a z punktu widzenia ogółu — do osiągnięcia celów ustanowionych w Traktacie.
- (3) Traktat przewiduje swobodny przepływ wszystkich usług, które zwykle świadczone są za wynagrodzeniem; prawo to, w zastosowaniu do transmisji i usług społeczeństwa informacyjnego, stanowi także przejaw w prawie wspólnotowym zasady ogólnej, mianowicie zasady wolności wyrażania opinii zagwarantowanej w art. 10 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności; artykuł ten wyraźnie uznaje prawo obywateli do

otrzymywania i przekazywania informacji bez względu na granice państwowe, a każde ograniczenie tego prawa musi być oparte na stosownym rozważeniu innych uzasadnionych interesów zasługujących na ochronę prawną.

- (4) Komisja podjęła szerokie konsultacje oparte na Zielonej Księdze „Ochrona prawna usług kodowanych na rynku wewnętrznym”; wyniki tych konsultacji potwierdziły potrzebę istnienia instrumentu prawnego w ramach Wspólnoty, zapewniającego ochronę prawną wszystkich tych usług, za które wynagrodzenie polega na dostępie warunkowym.
- (5) Parlament Europejski w swej rezolucji z dnia 13 maja 1997 r. roku w sprawie Zielonej Księgi ⁽⁴⁾, wezwał Komisję do przedstawienia projektu dyrektywy, obejmującego wszelkie usługi kodowane, w odniesieniu do których kodowanie jest wykorzystywane dla zapewnienia wniesienia opłaty, oraz uzgodnił, iż powinno to obejmować usługi społeczeństwa informacyjnego świadczone na odległość przy pomocy środków elektronicznych, jak i na indywidualne zamówienie odbiorcy, jak również usługi transmisyjne.
- (6) Możliwości stworzone przez technologie cyfrowe zapewniają potencjał dla zwiększenia wyboru ze strony konsumentów i wspierania różnorodności kulturowej poprzez tworzenie coraz szerszego zakresu usług w rozumieniu art. 59 i 60 Traktatu; rentowność tych usług będzie często zależała od wykorzystania dostępu warunkowego w celu uzyskania opłaty przez dostawcę usług; z tego względu ochrona prawna świadczących usługi przeciwko nielegalnym urządzeniom, umożliwiającym dostęp do tych usług bez opłaty, wydaje się konieczna w celu zapewnienia rentowności usług.
- (7) Znaczenie tego zagadnienia wyrażono w komunikacie Komisji „Inicjatywa europejska w sprawie handlu elektro-nicznego”.
- (8) Zgodnie z art. 7a Traktatu rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, na którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów i usług; art. 128 ust. 4 Traktatu nakłada na Wspólnotę obowiązek uwzględnienia aspektów kulturalnych w swoim działaniu na podstawie

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 16.10.1997, str. 7 i Dz.U. C 203 z 30.6.1998, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 129 z 27.4.1998, str. 16.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 152 z 18.5.1998, str. 59), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (Dz.U. C 262 z 19.8.1998, str. 34) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 1998 r. (Dz.U. C 328 z 26.10.1998), decyzja Rady z dnia 9 listopada 1998 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 167 z 2.6.1997, str. 31.

innych postanowień Traktatu; na mocy art. 130 ust. 3 Traktatu Wspólnota musi w ramach prowadzonych działań i polityk przyczyniać się do tworzenia warunków niezbędnych dla konkurencyjności jej przemysłu.

- (9) Niniejsza dyrektywa nie narusza możliwych przyszłych przepisów Wspólnoty lub prawa krajowego zmierzających do zapewnienia, aby usługi transmisyjne, które zostaną uznane za leżące w interesie publicznym, nie były oparte na dostępie warunkowym.
- (10) Niniejsza dyrektywa nie narusza aspektów kulturalnych jakiegokolwiek przyszłego działania wspólnotowego, dotyczącego nowych usług.
- (11) Różnice między przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony prawnej usług dostępu warunkowego lub usług opartych na takim dostępie naraża na tworzenie barier wobec swobodnego przepływu usług i towarów.
- (12) Zastosowanie Traktatu nie jest wystarczające dla usunięcia tych przeszkód dla rynku wewnętrznego; przeszkody te powinny dlatego być usunięte przez ustanowienie równoważnego poziomu ochrony między Państwami Członkowskimi; oznacza to zbliżenie przepisów krajowych odnoszących się do działalności handlowej dotyczącej nielegalnych urządzeń.
- (13) Niezbędne wydaje się zapewnienie, że Państwa Członkowskie stworzą właściwą ochronę prawną przeciwko wprowadzaniu na rynek, dla bezpośredniej lub pośredniej korzyści finansowej, nielegalnych urządzeń, które umożliwiają lub ułatwiają obchodzenie wszelkich środków technologicznych bez upoważnienia, pomyślanych jako ochrona legalnie świadczonych usług.
- (14) Taka działalność handlowa dotycząca nielegalnych urządzeń obejmuje również przekaz informacji handlowej, w tym wszelkie formy reklamy, marketingu bezpośredniego, sponsorowania, promocji sprzedaży oraz public relations, promujących takie produkty i usługi.
- (15) Taka działalność handlowa jest szkodliwa dla konsumenta, który może być wprowadzony w błąd co do pochodzenia nielegalnych urządzeń; niezbędny jest wysoki poziom ochrony konsumentów w celu zwalczania tego rodzaju oszustwa wobec konsumentów; art. 129a ust. 1 Traktatu stanowi, że Wspólnota powinna przyczyniać się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów w ramach podejmowanych środków na podstawie art. 100a Traktatu.
- (16) Z tego względu ramy prawne dla tworzenia jednolitego obszaru audiowizualnego, ustanowione przez dyrektywę

Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽¹⁾, powinny być uzupełnione przez odniesienie do systemów dostępu warunkowego, ustanowionych w niniejszej dyrektywie, w celu zapewnienia jednakowego traktowania nadawców transmisji transgranicznych, niezależnie od miejsca ich siedziby.

- (17) Zgodnie z uchwałą Rady z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie skutecznego jednolitego stosowania prawa wspólnotowego i w sprawie kar stosowanych w związku z naruszaniem prawa wspólnotowego w ramach rynku wewnętrznego ⁽²⁾, Państwa Członkowskie są zobowiązane do podejmowania wszystkich środków zapewniających, że prawo wspólnotowe jest stosowane z taką samą efektywnością i dokładnością, jak prawo krajowe.
- (18) Zgodnie z art. 5 Traktatu Państwa Członkowskie są zobowiązane do podejmowania wszystkich właściwych środków dla zagwarantowania stosowania i skuteczności prawa wspólnotowego, w szczególności poprzez zapewnienie, że wybrane sankcje są skuteczne, odstraszające i proporcjonalne, a środki naprawcze właściwe.
- (19) Zbliżanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich powinno być ograniczone do zakresu niezbędnego dla osiągnięcia celów rynku wewnętrznego, zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 3b ust. 3 Traktatu.
- (20) Dystrybucja nielegalnych urządzeń obejmuje także przekazywanie w jakikolwiek sposób i wprowadzanie takich urządzeń do obrotu zarówno w obrębie Wspólnoty, jak i poza nią.
- (21) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania jakichkolwiek przepisów prawa krajowego, które mogą zabraniać prywatnego posiadania nielegalnych urządzeń, stosowania wspólnotowych reguł konkurencji oraz stosowania wspólnotowych reguł dotyczących prawa własności intelektualnej.
- (22) Prawo krajowe dotyczące sankcji i środków prawnych, związanych z działalnością handlową mającą charakter naruszenia, może stanowić, że działalność wykonuje się wiedząc, lub mając racjonalne podstawy, aby dowiedzieć się, że odnośne urządzenia były nielegalne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60).

⁽²⁾ Dz.U. C 188 z 22.7.1995, str. 1.

- (23) Sankcje i środki prawne przewidziane na mocy niniejszej dyrektywy pozostają bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych sankcji lub środków prawnych przewidzianych w prawie krajowym, takich jak ogólne środki zapobiegawcze lub zajęcie; Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do ustanowienia sankcji karnych za działalność mającą charakter naruszenia objętą niniejszą dyrektywą; przepisy Państw Członkowskich dotyczące działań w zakresie dochodzenia odszkodowań powinny być zgodne z ich ustawodawstwami krajowymi i systemami prawnymi.
- (24) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania krajowych reguł nieobjętych niniejszą dyrektywą, takich jak przyjęte dla ochrony małoletnich, w tym zgodnych z dyrektywą 89/552/EWG, lub przepisów prawa krajowego związanych z porządkiem publicznym lub bezpieczeństwem publicznym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres

Celem niniejszej dyrektywy jest zbliżenie przepisów prawnych Państw Członkowskich, dotyczących środków podejmowanych przeciwko nielegalnym urządzeniom dającym nieuprawniony dostęp do usług podlegających ochronie.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) *usługa chroniona* oznacza dowolną z następujących usług, świadczoną w zamian za wynagrodzenie i na podstawie dostępu warunkowego:
- transmisję telewizyjną zgodnie z definicją art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG,
 - transmisję radiową, oznaczającą dowolną transmisję kablową lub bezprzewodową, w tym przez satelitę, programów radiowych skierowanych do odbioru publicznego,
 - usługi społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾,

lub świadczenie warunkowego dostępu do powyższych usług, uznane za usługę samą w sobie;

- b) *warunkowy dostęp* oznacza wszelkie środki i/lub urządzenia techniczne, przy pomocy których dostęp do usług chronionych w zrozumiałej formie jest uwarunkowany wcześniejszym indywidualnym upoważnieniem;
- c) *urządzenia dostępu warunkowego* oznaczają każdy sprzęt lub oprogramowanie zaprojektowane lub przystosowane do udostępniania usług chronionych w zrozumiałej formie;
- d) *usługa towarzysząca* oznacza instalację, utrzymanie lub zastąpienie urządzeń dostępu warunkowego, jak również świadczenie usług przekazu informacji handlowych w związku z nimi lub usługami chronionymi;
- e) *urządzenie nielegalne* oznacza wszelkie wyposażenie lub oprogramowanie zaprojektowane lub przystosowane do udostępniania usług chronionych w zrozumiałej formie bez zezwolenia świadczącego usługi;
- f) *diedzina regulowana przez niniejszą dyrektywę* oznacza wszelkie przepisy odnoszące się do nielegalnej działalności, o której mowa w art. 4.

Artykuł 3

Zasady rynku wewnętrznego

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne dla zakazu na ich terytorium rodzajów działalności wymienionych w art. 4 oraz dla zapewnienia sankcji i środków prawnych określonych w art. 5.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1, Państwa Członkowskie nie mogą:
- a) ograniczać świadczenia usług chronionych ani usług towarzyszących pochodzących z innego Państwa Członkowskiego;
- b) ograniczać swobodnego przepływu urządzeń dostępu warunkowego
- z powodów należących do dziedziny regulowanej przez niniejszą dyrektywę.

Artykuł 4

Rodzaje działalności mającej charakter naruszenia

Państwa Członkowskie zakazują na swym terytorium prowadzenia następujących rodzajów działalności:

- a) produkcji, przywozu, dystrybucji, sprzedaży, wynajmu lub posiadania urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- b) instalacji, serwisu lub wymiany urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- c) korzystania z informacji handlowych w celu promowania urządzeń nielegalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).

Artykuł 5

Sankcje i środki prawne

1. Sankcje muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne do potencjalnego wpływu działalności mających charakter naruszeń.

2. Państwa Członkowskie podejmą konieczne środki dla zapewnienia, że podmioty świadczące usługi chronione, których interes doznał na ich terytorium uszczerbku w wyniku wymienionej w art. 4 działalności mającej charakter naruszenia, będą miały dostęp do właściwych środków prawnych, włączając wystąpienia z roszczeniem o odszkodowanie i uzyskanie nakazu sądu lub innego środka zapobiegawczego oraz, gdy ma to zastosowanie, złożenie wniosków o wycofanie z obiegu handlowego urządzeń nielegalnych.

Artykuł 6

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 maja 2000 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wymienione środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Sprawozdania

Nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następnie co dwa lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdania z wykonania niniejszej dyrektywy, załączając, gdzie stosowne, propozycje, w szczególności w odniesieniu do definicji na mocy art. 2, dla jej dostosowania w świetle rozwoju gospodarczego i technicznego oraz konsultacji przeprowadzanych przez Komisję.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

E. HOSTASCH

Przewodniczący